

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010022
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5615010022.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Sučika, na neverejnom zasadnutí konanom 25. augusta 2015 prejednal sťažnosť podanú obvinenými I. Q. a F. B. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/8/2015-101 z 30.6.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvinených I. Q. a F. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, č.k. 2T/8/2015-101 z 30.6.2015 podľa § 331 ods. 1 písm. b) Tr. por. odmietol návrh dohody o vine a treste uzavretej dňa 22.1.2015 medzi Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš a obvinenými I. Q. a F. B., stíhanými za spolupáchateľstvo k zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchali tak, že:

dňa 4.1.2014 asi o 10.45 hod. prišli k T. A., s ktorým sa poznali z minulosti, menovanému popriali všetko najlepšie do nového roku a pokračovali spolu s ním v ceste do Katolíckeho domu na ulici Belopotockého v Liptovskom Mikuláši, popred farský úrad, ďalej chodníkom vedúcim medzi čajovňou Harmónia a východnou časťou bývalého Posádkového domu armády, kde ho I. Q. odzadu silno obidvoma rukami stlačil, aby poškodenému zabránil v pohybe, na čo ho F. B. prehľadal a z pravého vrečka vetrovky mu odcudzil občiansky preukaz a kartičku VZP na meno T. A., doklad o výbere hotovosti z VÚB banky a peňažnú sumu 50,- Eur a následne poškodeného I. Q. hodil do tam rastúcich tují a z tohto miesta obvinení ušli, čím T. A. spôsobili škodu vo výške 66,50 Eur.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na schválenie dohody o vine a treste, uzavretej 22.1.2015 medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš a obvinenými I. Q. a F. B.. Z obsahu návrhu na schválenie dohody o vine a treste vyplýva, že konanie obvinených bolo kvalifikované ako spolupáchateľstvo k zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. a strany uzavreli dohodu o treste tak, že každému z obvinených bude uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky. Súčasťou dohody o vine a treste je aj dohoda o povinnosti obidvoch obvinených nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému T. A. škodu vo výške 60,- Eur. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s právnymi závermi, ktoré obsahuje návrh na schválenie dohody o vine a treste, pretože podľa názoru súdu prvého stupňa konaním obvinených boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., pričom za tento trestný čin umožňuje Trestný zákon uložiť trest odňatia slobody od 7 do 12 rokov. Pri použití ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o vine a treste je možné znížiť trest odňatia slobody najviac na 4 roky a 8 mesiacov, ktorý zodpovedá jednej tretine zníženia trestu. Dohodnutý trest odňatia slobody je tak uložený pod prípustnú zákonnú sadzbu trestu odňatia slobody, a preto súd prvého stupňa odmietol návrh dohody o vine a treste z dôvodu jej zrejmej neprimeranosti vo výroku o treste.

Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa 27.7.2015, obvinení I. Q. a F. B. prostredníctvom obhajcu podali sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 30.6.2015. Ďalším písomným podaním, ktoré bolo doručené nadriadenému súdu 25.8.2015, obvinení prostredníctvom obhajcu odôvodnili sťažnosť, pričom uviedli nasledovné podstatné dôvody svojej sťažnosti:

„S uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/8/2015 zo dňa 30.6.2015 sa nestotožňujeme, nakoľko prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil skutkový a právny stav v predmetnej právnej veci, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu rozhodnutiu.

Prvostupňový súd mal za preukázané, že došlo k naplneniu kvalifikačného znaku v zmysle § 188 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, a to na chránenej osobe, ktorou je v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona osoba vyššieho veku, ktorou sa v zmysle § 127 ods. 3 Trestného zákona na účely Trestného zákona rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

Nestotožňujeme sa s konštatovaním prvostupňového súdu, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vekom chránenej osoby a vek poškodenej osoby mohol byť aspoň čiastočne nápomocný pri spáchaní trestného činu. Obvinení nemali absolútne žiadnu vedomosť o tej skutočnosti, že ide o osobu vyššieho veku, a teda ani nemohli spáchať trestný čin v súvislosti s vekom chránenej osoby.

Napriek odôvodneniu prvostupňového súdu z formulácie skutkovej vety uvedenej v návrhu Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš na schválenie dohody o vine a treste, sp.zn. 1 Pv/6/14/5505 zo dňa 22.1.2015, ale ani z vykonaných dôkazov nevyplýva, aby spáchanie skutku uvedeného bolo z hľadiska obvinených subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodeného T. A., nar. XX.XX.XXXX. Vychádzajúc z ust. § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len vtedy, ak páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. Keďže takáto súvislosť v predmetnej veci vykonanými dôkazmi zistená nebola, tak právne závery prvostupňového súdu vo vzťahu ku skutku nie sú správne. V prípade, že by obvinení poškodeného aj poznali z minulosti, nie je možné konštatovať, že si boli vedomí veku poškodeného, a že by tento trestný čin spáchali v súvislosti s jeho vekom. V priebehu celého prípravného konania v predmetnej trestnej veci nebolo žiadnym spôsobom preukázané zo strany orgánov činných v trestnom konaní, že by obv. I. Q. a F. B. mali vedomosť o veku poškodeného.

Máme za to, že na naplnenie kvalifikačného znaku je nevyhnutne potrebné, aby mali spolupáchatelia úmysel olúpiť práve osobu vyššieho veku, to znamená, aby mali úmysel spáchať trestný čin v súvislosti s vekom tejto osoby. V predmetnej trestnej veci takýto úmysel však úplne absentoval, a teda nie je možné použiť tento kvalifikačný znak a nemôžu byť stíhaní za trestný čin lúpeže v kvalifikovanej skutkovej podstate.

Je nepochybné, že tu obvinení svojím konaním po objektívnej a subjektívnej stránke naplnili všetky pojmové znaky zločinu lúpeže podľa §188 ods. 1 Trestného zákona, pričom čin spáchali podľa § 20 Trestného zákona v spolupáchateľstve.

S poukazom na uvedené však nie je možné v danom prípade spáchanie činu voči osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Žiline napadnuté uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/8/2015 zo dňa 30.6.2015 v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a uložil Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, aby vo veci znovu konal a rozhodol."

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 331 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por., v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por. a v súlade s § 189 ods. 3 Tr. por. bola obhajcom obvinených odôvodnená.

Krajský súd dospel k záveru po preskúmaní napadnutého uznesenia, dôvodov sťažnosti a konania, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, že sťažnosť obvinených nie je dôvodná.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť v súčasnom štádiu trestného konania. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok obvineného a jeho obhajcu. Na tomto mieste nadriadený súd zdôrazňuje, že skutočnosť, že súd prvého stupňa nehodnotí vykonané dôkazy podľa predstáv obvinených, ale i prokurátora, ako boli vyhodnotené v návrhu na schválenie dohody o vine a treste, bez ďalšieho nie je dôvodom pre záver, že napadnuté uznesenie je nezákonné a nespravodlivé.

Krajský súd pripomína, že súd pri svojom rozhodovaní nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ktorú preferujú svojimi argumentmi strany konania, a to i v prípade, ak je súdu predložený návrh na schválenie dohody o vine a treste uzavretý medzi prokurátorom a obvineným. Argumenty, ktoré obsahujú dôvody sťažnosti obvinených, sú použiteľné v prípade, ak nedôjde k novej dohode o vine a treste v konaní pred súdom po podaní obžaloby.

Úvahy súdu, ktorými je odôvodnené napadnuté uznesenie, majú v súčasnom štádiu trestného konania oporu v dôkazoch, ktoré obsahuje vyšetrovací spis, a to vo výpovedi svedka - poškodeného T. A., keď obidvaja obvinení I. Q. i F. B. v prípravnom konaní využili svoje právo a odmietli vypovedať.

Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa využil svoju právomoc v súlade s § 331 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom v uznesení v súlade s ustanovením § 331 ods. 3 Tr. por. uviedol, o ktoré konkrétne zistenia sa jeho rozhodnutie opiera. Argumenty súdu prvého stupňa vychádzajú z dôkazov, ktoré obsahuje vyšetrovací spis a v súčasnom štádiu trestného konania ich nemožno považovať za arbitrárne. Skutočnosť, že s výrokom rozhodnutia a jeho dôvodmi sa nestotožňujú obvinení, neznamená, že napadnuté uznesenie je nezákonné.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom a orgánmi činnými v prípravnom konaní, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť obvinených I. Q. a F. B. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.